روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
چاپ: همشهری
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۷۰۷ | شنبه ۶ اسفند ۱۴۰۱ | ٤ شعبان ١٤٤٤ | اذان ظهر: ۱۲:۱۷ |
غروب آفتاب: ۱۷:۵۵ | اذان مغرب: ۱۸:۱٤ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۳۵ | اذان صبح فردا: ۰۵:۱۵ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۳۹ |

دیده‌بان

«شناخت‌نامه فرید» منتشر شد

کتاب «شناخت‌نامه فرید» به کوشش کاظم رستمی با نگاهی به کارنامه ادبی قادر طهماسبی در قالب صحبت‌های خود شاعر و نقد و نظر دیگر بزرگان شعر و ادبیات معاصر منتشر شد.

قادر طهماسبی متخلص به فرید از بزرگان شعر انقلاب اسلامی است که بسیاری از اشعار وی با حافظه تاریخی مردم ایران گره خورده و زمزمه سروده‌هایش بر لبان عاشقان جریان دارد.

عمده مضامین سروده‌های طهماسبی در حوزه شعر آیینی، انقلاب و دفاع مقدس است و برخی از اشعارش پس از سال‌ها نیز در اذهان ایرانی‌ها ماندگار شده است. از جمله این سروده‌ها می‌توان به شعر «کربلا در کربلا می‌ماند اگر زینب نبود» اشاره کرد.

«شناخت‌نامه فرید» را کاظم رستمی تدوین کرده و منشوری است که از جوانب و زوایای گوناگون به بررسی شعر و زندگی شاعرانه فرید می‌پردازد.

کتاب «شناخت‌نامه فرید» شامل صحبت‌های خود شاعر و نقد و نظر دیگر بزرگان شعر و ادبیات معاصر از جمله یوسفعلی میرشکاک، رضا اسماعیلی، علی‌محمد مؤدب، منوچهر اکبری، محمدحسین انصاری‌نژاد، محمود براتی، مریم نافلی، سعید بیابانکی، محمود حبیبی کسبی، محمد رمضانی فرخانی، کمال شفیعی، حمیدرضا شکارسری، سینا علی‌محمدی، مصطفی محدثی خراسانی، محمدعلی عمومی، علیرضا لبش، سیدعبدالجواد موسوی، محمدرضا وحیدزاده، قربان ولیئی و کاظم رستمی است. این شناخت‌نامه به بهانه معرفی این شاعر انقلابی، جریان شعر انقلاب و دفاع مقدس را نیز از منظر این شاعر به نوعی بررسی می‌کند و می‌تواند برای کسانی که در جست‌وجوی تصویری دقیق‌تر از شعر معاصرند، کارآمد باشد. شهرستان ادب، کتاب «شناختنامه فرید» را اخیراً در ۳۱۵ صفحه منتشر کرده است.

تیم بحران در مراسم اسکار ۲۰۲۳

پس از اتفاقات سال گذشته، جایی که «ویل اسمیت» به «کریس راک» سیلی زد، جوایز اسکار تیمی را برای مقابله با هر اتفاق غیرمنتظره‌ای تشکیل داد.

به گزارش ایسنا به نقل از گاردین، پس از هجوم «ویل اسمیت» به صحنه و سیلی زدن به «کریس راک» در مراسم سال گذشته، یک تیم بحران در اسکار معرفی می‌شود تا هر اتفاق غیرمنتظره‌ای را مدیریت کند.

«بیل کرامر»، مدیر اجرایی آکادمی گفت که تیم جدید سناریوهای زیادی را اجرا کرده‌اند تا آماده هر چیزی باشند که ممکن است در مراسم ۱۲ مارس که قرار است توسط «جیمی کیمل» کمدین امریکایی اجرا شود، روی بدهد.

«کرامر» به مجله تایم گفت: «به دلیل اتفاقات سال گذشته، ذهن خود را برای بسیاری از چیزهایی که در اسکار ممکن است رخ دهد باز کرده‌ایم و یک تیم بحران کامل داریم، چیزی که قبلاً نداشته‌ایم و برنامه‌های زیادی داریم.»

صحنه‌های مراسم سال گذشته بی‌سابقه بود و باعث رسوایی در میان مهمانان داخل سالن دالبی و در سراسر رسانه‌های اجتماعی در سراسر جهان شد.

سیلی اسمیت روی صحنه اسکار در پاسخ به شوخی‌ای بود که «کریس راک» در مورد همسرش «جادا پینکت اسمیت» پس از تراشیدن موهای خود به دنبال تشخیص بیماری آلوپسی انجام داده بود. با وجود این اتفاق، اسمیت در مراسم ماند و چند دقیقه بعد جایزه اسکار بهترین بازیگر مرد را برای بازی در فیلم «شاه ریچارد» دریافت کرد. اگرچه او از آکادمی استعفا داد، اما چندین روز طول کشید تا آکادمی تصمیم خود را در مورد عضویت او اعلام کند و او در نهایت به مدت ۱۰ سال از حضور در مراسم اسکار و همه رویدادهای آکادمی محروم شد.

«جانت یانگ»، رئیس آکادمی اخیراً در اظهاراتی گفته که واکنش آکادمی به این حادثه ناکافی بوده است و به‌ویژه در مواقع بحران، ما باید سریع، دلسوزانه و قاطعانه برای خود و صنعت خود عمل کنیم.»

مراسم اعطای نود و پنجمین دوره جوایز سینمایی اسکار در ۲۳ شاخه رقابتی در تاریخ ۱۲ مارس ۲۰۲۳ (۲۱ اسفند) با اجرای «جیمی کیمل» برگزار می‌شود.

آسیب‌شناسی «جوان» از یک ژانر نمایشی در رسانه ملی

«شهباز»، نجات از تله‌های امنیتی غرق در تله‌های فرهنگی

مفاهیم ارزشی در سریال‌های جاسوسی-پلیسی سیما غایب است، سبک زندگی شخصیت‌ها در «شهباز» غیرایرانی است و گویی قرار است فقط سرگرم کند، کسی نماز نمی‌خواند و همه زندگی متلاطمی دارند!

■ **معصومه طاهری**

چند سالی است که صداوسیما در یک اتفاق خوب سریال‌های پلیسی را به سمت ژانر امنیتی سوق داده است اما ضعف عمده این سریال‌ها این است که به لحاظ فرم، اجرا، قصه، ضرباهنگ و حتی جنس بازی‌ها همه آثار معمایی جاسوسی تلویزیون شباهتی ملال‌آور به یکدیگر دارند، ضمن اینکه تقریباً همه تهی از مفاهیم دینی و ارزشی و اخلاق هستند.

درباره اصالت سرگرمی در تولید سریال‌های تلویزیونی زیاد نوشته‌ایم اما ظاهراً قرار نیست این چرخه معیوب جایی متوقف و اصلاح شود، چرا که اساساً صدای منتقدان و دلسوزانی که مخاطب این آثار هستند، شنیده نمی‌شود.

وقتی قرار نیست جریان سریال‌سازی در سیما آسیب‌شناسی شود پس نباید انتظار تغییر هم داشت، سریال‌های پلیسی معمایی سیما نزدیک به دو دهه است که در چرخه‌ای تکراری و شبیه به هم گرفتار آمده و هیچ پیشرفتی را شاهد نیستیم. نتیجه این عقب‌ماندگی در ایستایی فرم و اجرا قطعاً دلزدگی مخاطب را به دنبال دارد.

امروز دیگر بر کسی پوشیده نیست که ما در یک جنگ تمام عیار جاسوسی و اطلاعاتی قرار داریم، چنانکه همه شئونات زندگی‌مان را تحت تأثیر قرار داده است و سازمان‌های جاسوسی در شناسایی راه‌های دور زدن تحریم‌ها و فشار بیشتر بر مردم ایران فعال بوده‌اند و بیکار ننشسته‌اند.

علاوه بر آن رخدادهای آشکار اعم از خرابکاری‌ها و ترورهای مختلف در ایران را سازماندهی و اجرا کرده‌اند؛ البته بیشتر آنها با همت مأموران گمنام امام زمان خنثی شده و راه به جایی نبرده‌اند، لذا این یک ضرورت است که صداوسیما در قالب داستان‌های نمایشی وارد این موضوع مهم شده تا با توجه به حجم گسترده خرابکاری در بخش‌های مختلف به مخاطبان آموزش‌های لازم را بدهد.

سریال «شهباز» آخرین نسخه از میان مجموعه‌هایی است که در سال‌های اخیر در ژانر جاسوسی-معمایی ساخته شده‌اند. اثری که از شبکه یک و پنج تهران در حال پخش است. گروهی از نیروهای امنیت سایبری به رهبری مأمور زبده‌ای به نام حسام در مأموریتی به اسم «شهباز»، سال‌ها است به دنبال کشف هویت گرداننده اصلی شبکه ارغوان هستند. مجموعه‌ای که برخلاف دیگر آثار نمایشی، بدون حاشیه روی موضوع روز یعنی فضای مجازی، آسیب‌ها و امنیت آن قصه خود را پیش می‌برد و مخاطب در روند سریال با اصول و قواعد امنیت شبکه و اطلاعات خود در اینترنت آشنا می‌شود.

■ **ریتم شهباز کند و خسته‌کننده است**

سریال شهباز داستانی جالب و متفاوت از سریال‌های دیگر دارد، با این حال دارای ضعف‌هایی نیز هست که به علت پرمخاطب بودن نمی‌توان از آن به سادگی عبور کرد و نیاز به تأمل دارد و آن اینکه ریتم سریال کند و خسته‌کننده است و گره‌های ذهنی بی‌جواب برای مخاطب ایجاد می‌کند. برای مثال چرا در تنظیم دکور پایگاه مأموران امنیتی حالتی مانند قفس و شبکه‌های آهنی وجود دارد! همچنین از دیگر مشکلات سریال مفاهیم ارزشی آن است که دست کم در این مجموعه انتظار می‌رفت رعایت شود؛ ما نمی‌بینیم کسی نماز بخواند، در عوض همه زندگی متلاطمی دارند!

آنقدر سبک زندگی شخصیت‌ها در «شهباز» غیرایرانی است که احساس می‌شود این مجموعه هم کپی شده از اثری هالیوودی باشد، چه آنکه زندگی خصوصی همه اعضای تیم دارای مشکلاتی است و هیچ کدام یک خانواده کامل و سالم و پرنشاط ندارند. حسام رئیس گروه (با بازی آرش مجیدی) تنها زندگی می‌کند و در غم فراق مادر و خواهرش که در کودکی در زلزله بم آنها را از دست داده به سر می‌برد. مجید (با بازی رضا داوودنژاد) هم سال‌ها پیش همسر و دو فرزندش را در سانحه‌ای از دست داده و همچنان تنها زندگی می‌کند. فرزاد (با بازی علیرضا راد) با وجود میانسالی تازه ازدواج کرده و بدون فرزند است که او هم بر سر شغلش با همسرش مشکل دارد و در آخر می‌ماند علیرضا (با بازی میلاد میرزایی) که از قرار جوان‌ترین فرد تیم است. او هم درگیر عشق است، خانواده‌اش هم با وجود تمکن مالی دو فرزندی هستند. هرچند خواهرش می‌خواهد نمک بریزد و خانواده را شاد نشان بدهد! این درحالی است که انتظار می‌رفت این گروه با تجربه و مذهبی که تقریباً موی سفید کرده‌اند، اگر به زندگی خصوصی آنها سری زده می‌شود خانواده‌هایی کامل و پر فرزند و با نشاط داشته باشند نه اینکه سوت و کور و تنها به سر ببرند. متأسفانه «شهباز» مانند سایر مجموعه‌های نمایشی هیچ‌کدام از توصیه‌های مربوط به فرهنگ‌سازی جمعیت را که اخیراً زیاد مطرح می‌شود با خود همراه ندارد. در این سریال هم مثل همه سریال‌ها، کودکان هیچ جایگاهی ندارند، حتی در ماجراهای حاشیه‌ای مجموعه و زندگی قهرمانان.

■ **و خدایی که در این نزدیکی نیست!**

البته در صداوسیما حتی در آگهی‌های تبلیغاتی هم برخلاف یک دهه پیش دیگر حضور کودکان با نگاه تشویقی و نشاط فرزندآوری مطرح نیست، آن‌قدر که مصرف‌گرایی صرف و زندگی لوکس تبلیغ می‌شود در کنارش به ارزش‌های دینی و مسئله فرزندآوری اهمیتی داده نمی‌شود، چه آنکه همه می‌دانیم رسانه ذائقه مردم را برای سبک زندگی مشخص می‌کند و بر مخاطب تأثیرگذاری دارد، مثلاً در «شهباز» می‌بینیم جوان‌های مجرد مانند نجوا خانه مجردی و امکانات خوبی دارند یا اینکه دختر جوان مدام تا آخر شب لپ‌تاپ به دست در کافی‌شاپ به سر می‌برد که با وجود این ولخرجی آزادانه کار و درآمدش مشخص نیست. او را دختری جسور و باهوش نشان داده‌اند که با عکس دوست مرحومش حرف می‌زند اما دو رکعت نماز از او نمی‌بینیم که وقت تنهایی و ناراحتی با خدا ارتباط بگیرد؛ البته همان طور که سریال نشان می‌دهد چنین افرادی معمولاً در دام سرویس‌های اطلاعاتی می‌افتند. در هرحال نباید از نظر دور داشت که خواسته و ناخواسته مجموعه‌های نمایشی برای مخاطب عام آموزشی هستند و بهتر است به نکات ارزشی و اعتقادی و اخلاق ایرانی اسلامی توجه شود. این سبک از سریال‌سازی که سنخیتی با فرهنگ ما ندارد و فقط قرار است ما را سرگرم کند (که البته همین کار را هم به درستی انجام نمی‌دهد) ذائقه جامعه ما را به کلی دگرگون می‌کند. راستی این‌همه اصرار بر حذف ارزش‌های دینی در سریال‌های تلویزیونی برای چیست؟

حکمت

پیامبر اعظم صلی‌الله علیه و آله:

سازگاری با مردم، نیمی از ایمان و نرم رفتاری با آنان، نیمی از زندگانی است.

«گزیده تحف‌العقول»

نما | حسین کشتکار

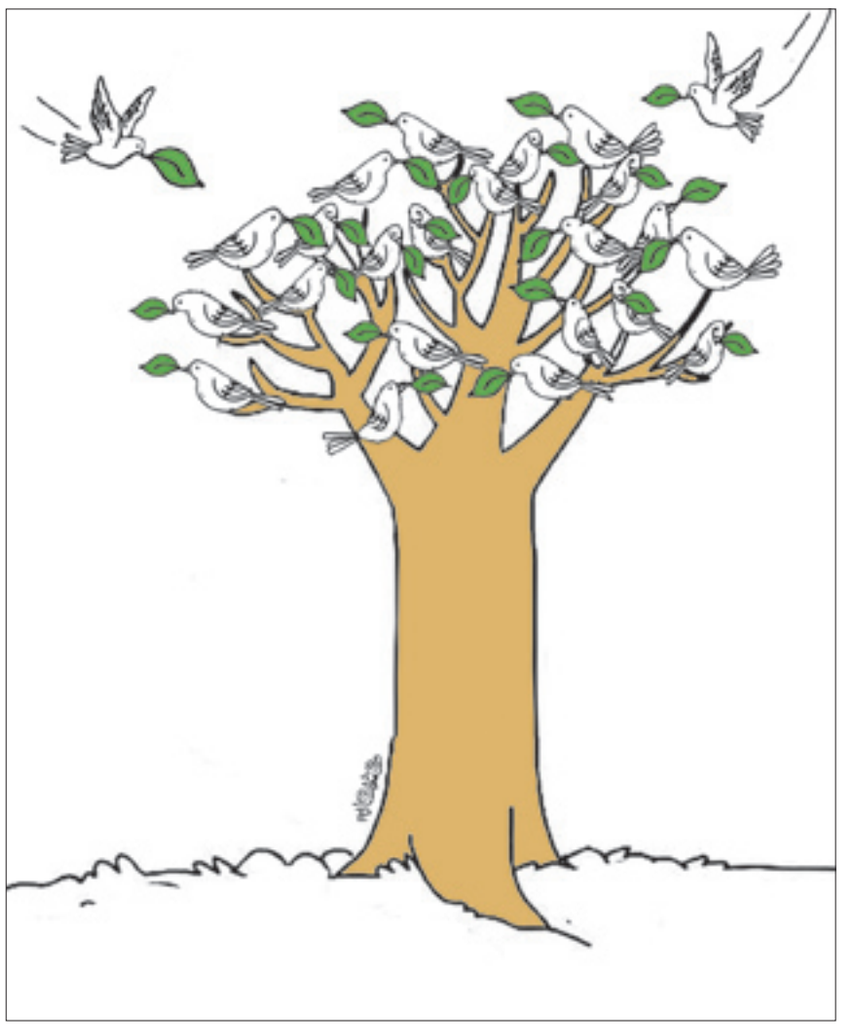

ادبیات

روایت میرشکاک از نیاز برای تفسیر حماسی از قرآن

فردوسی حتماً از جایی مورد عنایت قرار گرفته است

ما نیازمند تفسیر حماسی از قرآن هستیم نه تفسیرهای عرفانی و اجتماعی از آن چون این تفسیر به کار ما می‌آید و راه مرگ‌آگاهی را برای‌مان باز می‌کند

■ **نوید پارسا**

فردوسی همواره با عزت و احترام از شخصیت‌هایش یاد می‌کند، یعنی شخصیت‌هایش را به نوعی پردازش می‌کند که خوار و خفیف جلوه نکنند.

یوسفعلی میرشکاک، شاعر و پژوهشگر ادبی با بیان این مطلب در شانزدهمین جلسه از فصل دوم «درس‌گفتارهای شاهنامه» که از سوی دفتر پاسداشت زبان فارسی حوزه هنری برگزار شد افراسیاب را مظهر شر عنوان کرد و گفت: وجود خیر منوط به وجود شر است چون اگر پدیده تضاد را حذف کنید، آن طرف دیگر ماجرا خود به خود حذف می‌شود. وی افزود: بدترین وجه شر جهل است و هرگاه با گسترش جهل و شر روبه‌رو شدید، با جور هم روبه‌رو خواهید شد. جهل، درختی است که ثمره‌اش جور است و در این فصل از شاهنامه با وحشتناک‌ترین نماد جهل و جور یعنی افراسیاب سر و کار داریم. وقتی که شاهنامه از اسطوره وارد تاریخ می‌شود، میان‌پرده‌ای می‌بینیم که هم اساطیری است و هم تاریخی.

این پژوهشگر بر پیدا کردن نقش اسطوره در عالم واقعی تأکید کرد و گفت: آیین پیرشالیار، که زرتشتی بوده است، هنوز در هورامان کردستان به عنوان آیینی اسلامی برگزار می‌شود چون اسرار یکی است. فردوسی هم چون شیعه است، اساطیر را تا آنجا به کار می‌گیرد که با باورهای شیعی‌اش مطابقت داشته باشد.

وی با اشاره به مورد عنایت قرار گرفتن فردوسی از ناحیه غیب در خلق اثر عظیم شاهنامه گفت: فردوسی حتماً از جایی مورد عنایت قرار گرفته است؛ گر نه چرا بقیه حماسه‌سرایان دیگر ما از اسدی طوسی و دقیقی گرفته تا خواجوی کرمانی چنین توان و اقبالی پیدا نکرده‌اند.

میرشکاک با اشاره به بیت «چو کاهل شود مرد هنگام کار / از آن پس نیابد چنان روزگار»، به انباشته شدن شاهنامه از این قبیل ضرب‌المثل‌ها اشاره کرد و گفت: نیاکان ما همواره از شاهنامه مثل آورده‌اند.

وی سوگواره «قباد» را از درخشان‌ترین سوگواره‌های شاهنامه تلقی کرد و گفت: فردوسی در اینجا مستقیم‌گویی نمی‌کند. فردوسی همواره با عزت و احترام از شخصیت‌هایش یاد می‌کند، یعنی شخصیت‌هایش را به نوعی پردازش می‌کند که خوار و خفیف جلوه نکنند. ما باید هنر فردوسی را در کنار بینش او قرار دهیم. مرگ، بزرگ‌ترین نعمتی است که خداوند به انسان بخشیده است چون آزادی اصلی انسان با مرگ‌آگاهی شروع می‌شود.

این دین‌پژوه در پایان تنها راه بازیابی حیات و عظمت فرهنگ ایرانی‌اسلامی را در هم‌تافتی قرآن و شاهنامه تلقی کرد و گفت: دیانت و قومیت ما منوط به هم‌اند و وجود هر یک بسته به دیگری است. ما نیازمند تفسیر حماسی از قرآن هستیم نه تفسیرهای عرفانی و اجتماعی از آن، چون این تفسیر به کار ما می‌آید و راه مرگ‌آگاهی را برای‌مان باز می‌کند. سلسله درس‌گفتارهای شاهنامه، سه‌شنبه‌های هر هفته ساعت ۱۷ تا ۱۹ با ارائه و سخنرانی یوسفعلی میرشکاک، شاعر و پژوهشگر ادبی، در حوزه هنری واقع در خیابان سمیه، نرسیده به حافظ، روبه‌روی کوچه پورموسی برگزار می‌شود و علاقه‌مندان و پژوهشگران می‌توانند در این جلسات حضور یابند.

موسیقی

جایزه «گوهرشاد» موسیقی فجر در دست افتخاری

عرفانپور، سیار و مستشار نظامی برگزیده بخش ترانه در موسیقی فجر شدند

■ **فرزین ماندگار**

آیین اختتامیه سی‌وهشتمین جشنواره موسیقی فجر با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و تعدادی از هنرمندان در تالار وحدت تهران برگزار شد.

بخشی از آیین پایانی سی‌وهشتمین جشنواره موسیقی فجر به برگزیدگان بخش ترانه اختصاص داشت که جوایز این بخش به ترتیب زیر اعلام شد: میلاد عرفان‌پور شاعر و مدیر مرکز موسیقی حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، محمد مهدی سیار شاعر و ترانه سرا، جواد اسلامی شاعر و ترانه سرا، سعید بیابانکی شاعر، ترانه سرا و مجری، قاسم ساجدی شاعر و ترانه سرا، نغمه مستشارنظامی شاعر و ترانه سرا.

بزرگداشت محسن نفر نوازنده، آهنگساز و مقام‌دان موسیقی ایرانی و خالوقنبر راستگو از نوازندگان پیشکسوت موسیقی هرمزگان بخش دیگر مراسم اختتامیه جشنواره موسیقی فجر بود. غلامرضا صوفی‌آذر هنرمند موسیقی مقامی منطقه تربت جام، غلامحسین غفاری نوازنده و خواننده موسیقی مقامی، وحید اسداللهی نوازنده موسیقی مقامی منطقه آذربایجان از جمله هنرمندانی بودند که در این بخش از آنها قدردانی شد. در بخش پایانی برنامه نیز نوبت به اهدای جوایز بخش «جایزه باربد» سی‌وهشتمین جشنواره موسیقی فجر رسید. برگزیده مردمی بخش سرود به گروه سرود «شمیم یاس» به سرپرستی فاطمه سادات قاضوی تعلق گرفت.

در بخش کتاب موسیقی در بخش کتاب آموزشی هوتن شرف بیانی برای کتاب «ردیف موسیقی ایرانی و ضربی‌های یوسفی فروتن» برگزیده شد. در بخش کتاب‌های تئوری هم مجموعه آثار امیر انجیری با کتاب تئوری موسیقی رساله ریتم به‌عنوان برگزیده معرفی شد. در حوزه کتاب‌های پژوهشی (تاریخی و فنی) هم محسن شریفیان برای کتاب «باب الهوا» درباره موسیقی مردم‌شناسی جزیره کیش برگزیده شد. در بخش موسیقی نواحی دیپلم افتخار به احسان جوکار برای آلبوم «حرا» رسید و محسن شریفیان برای آلبوم «لوکا» جایزه باربد را از آن خود کرد. در بخش موسیقی دستگاهی آهنگسازی موسیقی بی کلام دیپلم افتخار به محمدعلی نجف پور برای آلبوم «اوراد» رسید. در بخش خوانندگی موسیقی دستگاهی دیپلم افتخار به سید محمد حسینی برای آلبوم جز عشق ندارم هنری رسید. در بخش آهنگسازی موسیقی معاصر و ارکسترال ایرانی بی کلام امیر حسین سمیعی برای آلبوم «اروند» جایزه باربد را از آن خود کرد. در بخش موسیقی پاپ دیپلم افتخار خوانندگی موسیقی پاپ و تلفیق به غلامرضا صنعتگر و عارف علیزاده برای آلبوم «تهران جان» و جایزه باربد به وهاب ابراهیمی برای آلبوم «باید ستاره شد» رسید.

هنر هفتم

عضو هیئت انتخاب جشنواره فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای:

فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای شبیه یک هایکو یا جوک عمل می‌کند

لازم نیست برای یک حرف کوچک، فیلم سینمایی یا سریال بسازی، مهم‌ترین ویژگی جشنواره و فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه این است که می‌تواند کمک کند حرف‌های کوچک ما با بسامد بیشتری دیده شود

عضو هیئت انتخاب بخش بین‌الملل جشنواره فیلم ۱۰۰ از تأثیر این جشنواره در دیده شدن حرف‌های کوچک با بسامد بیشتر به عنوان مهم‌ترین ویژگی آن یاد کرد.

سجاد مهرگان، کارگردان و پژوهشگر سینما درباره سطح آثار رسیده به دبیرخانه این جشنواره با بیان این نکته که تعداد آثار و تنوع کشورهایی که به جشنواره فیلم فرستاده بودند برای من حائز اهمیت بود، گفت: جشنواره فیلم ۱۰۰ جشنواره تازه‌واردها به عرصه سینماست و به نوعی تجربه‌اندوزی محسوب می‌شود. بنابراین هر کسی از هرجای دنیا بر اساس توانایی‌ها و استعداد و امکاناتی که داشته است، سعی کرده اثری به این جشنواره بفرستد. در میان این آثار، اثر خوب هم داشتیم و البته اثر متوسط و بد هم دیدیم. در کل بخش بین‌الملل جشنواره فیلم ۱۰۰ برای من امیدوارکننده بود. مهرگان در ادامه معیارهای خود برای انتخاب فیلم‌ها در بخش‌های مسابقه و اکران جشنواره فیلم ۱۰۰ را اینطور بیان کرد: من فکر می‌کنم فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای شبیه به یک هایکو یا یک جوک است. چیزی که خیلی مهم است این است که جهان‌بینی سازنده برای ما مشخص شود و اینکه جهان‌بینی خیلی پیچیده‌ای نداشته باشد، یعنی در ۱۰۰ ثانیه تو بتوانی جهان‌بینی منحصر به فرد خودت را توضیح بدهی.

عضو هیئت انتخاب بخش بین‌الملل سیزدهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ در ادامه افزود: کارگردان اثر ۱۰۰ ثانیه‌ای باید توانایی این را داشته باشد که با ابزارهای غافلگیری که در سینما وجود دارد و با ابزارهایی مثل تضاد و بزرگ‌نمایی که در درام وجود دارد سعی کند لحظه ماندگاری را در ۱۰۰ ثانیه خلق و اثرش را به یک اثر ماندگار تبدیل کند، یعنی غافلگیری، تضاد و اغراق و در نهایت تکنیکی باشد که به یک «آن» برسد و مخاطب را به یک «آهان» برساند؛ این خیلی مهم است. نکته بعدی این است که کارگردان با ابزارهای سینمایی که در تصویر، دکوپاژ، رنگ و نور دارد توانسته باشد حرفش را به‌خوبی در جهان اثر به مخاطب منتقل کند.

مهرگان تأکید کرد: علاوه بر این معیارهای اساسی، من به کشور سازنده هر اثر هم توجه کرده‌ام، یعنی معضلاتی که در آن کشور وجود دارد و اینکه اثر با توجه به زمینه‌های سیاسی و اجتماعی آن کشور، حرفی برای گفتن دارد یا نه، خیلی برای من مهم بود. سجاد مهرگان، کارگردان تلویزیون در ادامه با بیان این نکته که در جشنواره بیشتر از فیلم «سینما» اهمیت دارد، گفت: جشنواره محل عرضه سینماست و نه محل عرضه فیلم. شما می‌توانید فیلم‌تان را در شبکه‌های اجتماعی یا پلتفرم‌ها ارائه بدهید ولی در جشنواره باید حرف نویی داشته باشید. این حرف نو برای من خیلی مهم بوده است.

مهرگان افزود: در کنار حرف نو به این هم توجه شده است که سازندگان جوان هستند و تازه‌کار و شاید در بیان سینمایی خود لکنت زبانی داشته باشند. خیلی وقت‌ها این لکنت زبانی را در نظر نگرفته‌ام و به سازنده به عنوان یک استعداد نگاه کرده‌ام که می‌تواند کشف شود.

عضو هیئت انتخاب جشنواره فیلم ۱۰۰ در پایان با بیان این نکته که فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای یک جهان‌بینی رباعی‌طور و دوبیتی‌گونه دارند، گفت: ساخت این‌گونه فیلم‌ها و حضور در جشنواره فیلم ۱۰۰ برای طبع‌آزمایی محل بسیار خوبی است. ما خیلی از حرف‌ها را داریم که در ۱۰۰ ثانیه جا می‌شوند و لازم نیست برای‌شان فیلم بسازیم. سیدحسن حسینی جمله‌ای دارد که می‌گوید: «به قدری که شاعری حرف بزن.» درحقیقت تو به اندازه حرفت، در ۱۰۰ ثانیه فیلم می‌توانی جهانت را بسازی، لازم نیست برای یک حرف کوچک، فیلم سینمایی یا سریال بسازی. من فکر می‌کنم مهم‌ترین ویژگی جشنواره و فیلم‌های ۱۰۰ ثانیه‌ای این است که می‌تواند کمک کند حرف‌های کوچک ما با بسامد بیشتری دیده شود.